

از سینه جمید بعد از تحصیل علوم ظاهری و باطنی برآوده طواف بیت الحرام زانو افتاد شرفنا
و تعظیماً تسبیله و ما در خود از دهری برآمده و در نواحی چین رسید شیخ عبداللطیف عثمانی را
به بیعت مشرف ساخته خلیفه نمودند و حسب حکم جناب رسالت پناه صلی الله علیه و آله سلم
اراده حج موقوف کرده و در بزرگوار اقامت نمودند کتاب مجالس برادری و مشاغل جلالت
و مشاغل منگالی و مشاغل برادری تصانیف آنجناب است تا تاریخ بستم ماه رمضان ۱۲۰۸
رحلت فرموده بر تالاب مازندران برآوده مدفون شد پس حضرت سید ابوالحسن بروجردی
حضرت خواجه نورالاعلی سجاوه نشین شده و نیز منصب قضا نیز مبارک سورت با آنجناب
مفوض گشته تا تاریخ رحلت فرمودند آنجناب را پنج فرزندان بودند میر محمد حسین صاحب
سید درویش و میر زین العابدین که به نهم جاوی اثنانی ۱۲۲۹ هـ رحلت فرموده و میر احمد
صاحب که به چهاردهم جاوی اثنانی ۱۲۳۰ هـ رحلت فرموده و میر محمد صاحب که به چهاردهم
شعبان ۱۲۴۱ هـ در حیدرآباد رحلت فرموده و میر عین الحسن صاحب سلمه الله تعالی
حافظ قاضی میر محمد حسین صاحب رحمه الله علیه خلف میر ابوالحسن صاحب بعد از
پدر سجاوه نشین فائزاه حضرت خواجه صاحب شده و عالم و عارف حق بوده اوقات را
همیشه در ورود و مشغول داشته به نهم محرم ۱۲۳۵ هـ رحلت فرمودند
عبد حکیم صاحب تاریخ گفته تاریخ قاضی شرح شریف رسل مصطفی
صاحب مسند نشین در گاه خواجه علا داشت ز علمت سبکه کمال عظیم
به بیعت مادر که لا اله الا

سید ابوالحسن بروجردی نوشته اند اما از روی تقدیر و اسامی شش اند و الله اعلم ۱۲۱۸ هـ از ایشان میر ابوالحسن عرف صاحب
اند که با دفتر نجفی میرزا آقا علی خا نصیب گشته بود از ایشان صاحب ۱۲۱۸ هـ ایشان تا تاریخ نهم
ربیع اول ۱۲۵۰ هـ رحلت نمودند خلف آن میر حسن بن عرف سید حسین صاحب تاریخ نهم ربیع اول ۱۲۵۰ هـ وفات یافتند از ایشان
سید امیر صاحب ۱۲۵۰ هـ

چون پے تاریخ آن سید غفران پناہ
گفت کہ از فقہ گو بازعت باید گو

بس بہ تزدوشتم تا کہ سر و شش از سما
بس محمد حسین کرد و فرودوس جا

و آنجناب چهار پسر بود میر محمد مظفر حسین صاحب مرحوم و سید اخی صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ
و غلام نقش بند عرف حاجی میان و غلام بہاؤ الدین صاحب مرحوم میر محمد مظفر حسین صاحب
برسند قضا جلوس فرمودند و جناب بیادت و شرافت پناہ حقائق و معارف آگاہ
الفضل العلم العلام خلاصہ خاندان اصطفی زیدہ و دو مان ارتضیٰ و ہستی مسالک
مسالک جلال جمال الی ولایت کمال واقف اسرار حق و بی کاشف حقائق لم یر
حضرت حافظ سید اخی صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ برسند ہدایت سجادگی
خانقاہ حضرت خواجہ صاحب جلوس فرمودہ رہنمائی خلائق اند خدائے تعالیٰ
سلامت دار و سلسلہ شائمیہ آنجناب بدین طور است نسب نامہ

مصطفیٰ و مرتضیٰ و شاہ دشت کر بلا
پس حسین یحییٰ عمر احمد حسین یحییٰ و زید
طاہر و عبد اللہ پس بو بکر عثمان حسن
پس علی اصغر کہ او بود از اعلام دین
بعد ازان سید اخی اودی دین احمدی
صاحب علم لدنی شمس دین عبدالملک
باز شد لا دن ازان مستح اللہ بعد ازان
میر شرف الدین ازان پس سید آمد بو حسن
بعد ازان قاضی بن احمدی سید حسن

زین العباد و و کر زید شعیب و مقتدا
چون علی عبد اللہ بو طاہر زین بن یحییٰ
بعد عثمان بہت محمد باز عثمان بی و غا
حضرت مخدوم یحییٰ بود او سید
نور دین لا دن پس از وی زیدہ دل
میر نور الدین پس از وی مقتدای اصیفا
شد ولی اللہ کہ زید مستح اللہ نور تعالیٰ
مبتلا اہل زاد و منبج اہل صفا
پس ازان سید اخی شد مرشد راہ ہدایا

وسید اخی صاحب تاریخ دوم ربیع الثانی ۱۱۶۴ هجری رحلت نمود و در ششم شعبان تاریخ کنه

تاریخ

ز اولاد وی که شه ترمذی
شدم همه تاریخ شان بطبی

چو سباده خوابه و اناسه و سر
سوی حسد رفتن از سرش

بگفتا چو دامن ز دنیا کشید
بمنه دوس جا کرد دستدخی

سید جمال پھری ابن سید حسین بن ابوالمنظر عزیر الدین ابن ابی الوقتیاج الدین
ابن ابوطاہر علی صیار الدین بن زین الدین بن عماد الدین بن امین الدین بن عقیف الدین
حسن بن کریم الدین سلیمان بن حضرت سید عبدالوہاب خلف حضرت غوث الاعظم رحمۃ اللہ
علیہم اجمعین سید حسین صاحب از بغداد شریف وارد و کن ہندوستان شدہ در قصبہ
پھری مضاف احمد نگر سکونت ورزیدند سلطان بہادر گجراتی آنجناب را از دکن و راجہ
آوردہ قطب وقت غوث عصر بود بست و بیوم شعبان اعظم ۱۱۶۴ ہجرت فرمودہ
تزد در بازارہ را گرا احمد آباد دفن شدہ تاریخ عاشقہ است و از اولاد آنجناب است
شاہ سید غازی صاحب سید محی الدین امان اللہ برادرش در سید مبارک است نسبتش بن

تولد سید حسین تاریخ سنہ دوم ربیع الاول ۱۱۶۴ ہجرت ایشان در سنہ ۱۱۶۴ تولد سید غازی تاریخ بست و بیوم
شعبان ۱۱۶۴ تاریخ غلام حسین و وفات سید ہم ماہ رمضان ۱۱۶۴ تاریخ میر غازی ایشان از اولاد سید
اول مرتقل الدین عرف میر صاحب ولادت در سنہ ۱۱۶۴ تاریخ هو غلام عالم و تاریخ بست دوم ماہ شعبان ۱۱۶۴ ہجرت
تاریخ نکو اخترت ایشان از اسپر کی سید حفیظ الدین تولد ہنم ذی الحجہ ۱۱۶۴ ہجرت علا در جزیرہ پورم در سید پیش امام طالب الدین
دوم سید امیر الدین عرف بیکار تولد کونہ و وفات تاریخ بست چہارم سنہ ۱۱۶۴ بیوم میر غازی تولد بستہ و فقید ۱۱۶۴ ہجرت
سید سید احمد اللہ ولادت ہنم ذی الحجہ ۱۱۶۴ تاریخ فرید بخت دوم سید فیاض اللہ ولادت بستہ ذی الحجہ ۱۱۶۴ بیوم سید احمد
ولادت تاریخ بست و چہ ماہ رمضان ۱۱۶۴ اولاد سید غازی صاحب سید جاگیر تولد تاریخ بست و دوم ماہ رجب ۱۱۶۴ تاریخ بست
۱۱۶۴ دیکنی وفات یافتہ بیعت نامہ او سید الدین مساکرئی حالت مخدومیت خاشوس سمانہ مذکورہ و خوارق عادتہ از زین الدین آردہ تاریخ
مظہر اولیا و وفات در سنہ ۱۱۶۴ تاریخ قوت عینت شاہ جیلانی

طور است سید جمال اللہ میرغازی بن سید عیاش الدین میر صاحب ابن سید سعادت
 ابن سید عیاش اللہ بن سید عطاء اللہ بن سید اسد اللہ بن سید نصر اللہ بن سید سلام اللہ
 بن سید عبد اللہ بن سید امین الدین اسد اللہ ابن سید جمال پوری قدس سرہ سید حسن
 المعروف شیخ حسن جی سورتی رحمۃ اللہ علیہ ابن سید فتح اللہ بن سید عبد الغنی
 بن نعمت اللہ بن سید محمد بن سید شمس الدین بن سید برہان الدین بن سید مبارک بن سید
 شاہ علی بن سید رضی الدین بن سید مجتبیٰ بن سید یوسف الدین بن سید تیس بن سید
 ضیف بن سید محمد بن سید قاسم بن سید علی بن سید عمر شرف بن سید علی زین العابدین
 بن امام حسین بن علی المرتضیٰ رضوان اللہ علیہم اجمعین فولد آنجناب در پین گوات
 شدہ والدہ اش امۃ السلام بنت سید حسن بودہ پدر و مادرش در خور و سالی آنجناب
 انتقال فرمودند ایشان با سید محمد برادر بزرگ خود در بندر سورت تشریف آورده
 سکونت اختیار نمودند و آنجناب را چهار پسر بودند سید محمد و سید احمد و سید مصطفیٰ
 ہر سہ پسران عالم و عارف بودہ بحضور ایشان رحلت فرمودند و سید محبتی را چہارم
 آنجناب در طفولیت رحلت نمودہ و آنجناب در خوشنویسی مشہور بودہ قوت بصری
 از ان کسب نمودند چونکہ عارف باشند شیخ محمد بن فضل اللہ برہان پوری را وہ
 حج بیت اللہ اکرام در بندر سورت تشریف آوردند آنجناب شیخ انور ایزی
 بیعت نمودہ خرقہ خلافت یافتند و بمرتبہ ولایت رسیدند و شیخ محمد بن فضل اللہ
 بعد از فراغ حج باز تشریف آوردہ آنجناب را در برہان پور برودہ تکمیل رسانیدند
 و چہل ہزار بیت در دیوان خود جمع کرد و کائنات صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم را بہ
 مظلوم سہروردہ و دو و نیم کی مقابل غمہ سوسا نظامی دیگر مقابل غمہ میر خسرو

نظم فرموده و ماورس از اولاد امیر خسرو بودند و دیگر رساله هزار بیت در کشف کرامات
و دوازده امام نظم فرموده و برهان هندی مولود انبستی در پنجاه بیت نظم فرموده
جمله یک کلمه و دوازده هزار بیت تصانیف آنجناب بشمار آمده و قصائدی نقطه و شرح
جناب سرور کائنات صلی الله علیه و آله و سلم بسیار نظم فرموده که از آن یک بیت برگزیده

تحریر ایت بیست

محمد آمد و اسلام کرد در عالم

علوم آمد همراه او عدل و کرم

شیخ ولی الله بن شیخ ابراهیم طغوزی

آنجناب راجع ساخته اشکات حسن نام نهاده در آن مشروحاً احوال آنجناب کشف
کرامات ایشان تحریر نموده اند روز چهارشنبه پنجم ماه ذیقعد سنه نو و چهار سالگی
رحلت فرموده و در بندرسورت مدفون شدند مقبره ایشان بیرون دروازه
سید پوره مشهور و معروف است تاریخ توفی فی خاصین شهر ذیقعد
حضرت شاه حلیم سوری رحمه الله علیه فقیر صاحب کمال بوده خوارق علم و
عالیه داشته همیشه در آب نشسته ذکر نفسی و اثبات مشغول بودند که بوقت ذکر
حرفش بر آب نمایان میشد عمده اجتهاد شیخ محمود جدین حاوی اوراق معتقد آن
جناب بوده تاریخ بست و چهارم ماه ذی الحجه الحرام سنه ۱۰۰۰ در جنگ نواب صفدر
خان و نواب میر معین الدین خان مرحوم گوی تفنگ بر شقیقه آنجناب رسیده از آن
شهادت یافتند و در هاجا رتالاب گوی مدفون شدند چنانچه عرس آنجناب
هر سال از مکان این رستم میشود و هر چه هست از دعای آن جناب است
سید حبیب الله قادری رحمه الله علیه از اولاد قادریه اند و در بندرسورت سکونت داشته

نقطه تاریخ و کاه داده تاریخ برنی آید بر سر فرات تاریخ دفات پنجمین سنه تاریخ خلیف زوی از کوه رسید سخن شد بفرود کس شاه حلیم

یہ شہزادہ شیبان ^{۱۲۳۱} رحلت فرمودند جناب سیادت پناہ سید محمد المعروف سید محمد کے
 سلمہ اللہ تعالیٰ خلف آنجناب کا حالت تحریر موجود اندھا سلامت وار و جیب شاہ
 رحمۃ اللہ علیہ خلیفہ شاہ عبدالرزاق احمد آبادی قادری فقیر صاحب کمال بودند و این جاو
 اوراق نیز مستفید خدمت شدہ بمرصودہ ساگی روز شنبہ دوم ماہ شیبان ^{۱۲۳۲}
 رحلت فرمودہ در نہان پورہ سورت مدفون شدند ^{۱۲۳۲} تاریخ

آفتابی شد نہان زیر زمین	ولی شاہ خلیفہ آنجناب در حیدر آباد
-------------------------	-----------------------------------

عروج یافتہ رحلت فرمودہ و غریب شاہ خلیفہ آنجناب نیز در ^{۱۲۳۲} رحلت نمودہ
 میر حسن علی صاحب رحمۃ اللہ علیہ خلف میر مجاہد صہلش از برہان پور بزرگانش
 در سورت آمدہ سکونت اختیار نمودند اوقاتش ہمیشہ در ورود و او را مشغول بودہ
 و زبانش ہمیشہ بذر اللہ ذکر بودہ در ^{۱۲۵۲} رحلت فرمودہ نزدیک مکان تحصیل
 و ربار مدفون شدند شاہ خیر اللہ سورتی خلیفہ شاہ سلیم سورتی رحمۃ اللہ
 علیہما عالم و عارف بودہ در مسجد مرجان شامی سورت سکونت داشتہ رہنمای ^{۱۲۶۲}
 بودند کشف و کرامات عالیہ داشتہ در ^{۱۲۶۲} رحلت فرمودہ بہر ان جا در حجرہ بنا

نمودہ خویش مدفون شدند تاریخ	در سورت و یکصد و پنجا و چار
-----------------------------	-----------------------------

شاہ خیر اللہ سفر کرد خستہ بار	مولانا مولوی خیر الدین سورتی
-------------------------------	------------------------------

رحمۃ اللہ علیہ ابن محمد زاہد بن مولانا حسن بن شاہ محمد بن لاڑ محمد بن محمد عمر بن محمد اسحق
 بن شیخ بڈہ بن مولانا عیسیٰ بن شیخ الملک محمد عرب بن شیخ عیسیٰ بن ابو بکر بن فضل بن
 عبدالرحمن بن ابوالقاسم بن زید بن عبداللہ بن ثابت بن عبداللہ الطویل بن عبدالملک

۱۲۶۲ چند سال شدہ باشند کہ پید بگری فاتی یافتہ پیرشان سید سہیل بن بودہ کہ آن بر بست سال فاتی یافتہ از اولاد کئی نسبت ۱۲

ابن حاتم بن شیح الشیبی زرع بن هشم بن قسَم بن زبیر بن عبد المطلب بن اشم
 رضوان الله علیهم اجمعین اول کسی که در هند وارو شده شیخ محمد عرب محدث و فقیه به عمر و
 پنج سالگی از مدینه منوره واروهند و ستان شده و در تپه رومن فرود آمدند بعد از آن
 در قصبه نوساری ساکن شده با دختر قاضی آنجا که از اولاد ذوالنورین بوده مناکحت
 نمودند بعد از آن در بندرسورت آمده سکونت اختیار فرمودند و مولانا حسن محمد و محمد
 عالمگیر عالم و فاضل وقت بوده و محمد زاهد خلف ایشان نیز علامه زمان بوده ایشان
 چهار فرزند بودند یکی محمد صابر دوم محمد شاکر سیوم محمد طاهر چهارم مولانا خیرالدین ^{موصوف}
 و قبر مولانا حسن محمد و محمد زاهد متصل در وازه مجوره سورت در ترکیه ظهور شاه به پاره
 ملا حسن محمد مشهور است محمد صابر بعد از تکمیل علوم در سن نوزده سالگی خدمت نواب
 اکصف جاه نظام الملک مرحوم حیدرآباد رسیده اول بار و علی جوهر خانه و بعد از آن
 بخطاب محمد صابر خان مخاطب گشته بصوبه داری کرناٹک سرفراز گشته و نیز از دست
 لطف نواب موصوف مناکحت کرده مفتخر شدند مفتی مولانا محمد عبد الله صاحب ازان
 عقیقه متولد گشته و بعد از رحلت محمد صابر خان مولانا محمد عبد الله با والده خود
 بندرسورت تشریف آوردند و از مولوی خیرالدین صاحب موصوف تکمیل علوم فرموده
 بمنصب افتای بندر مبارک سورت سرفراز گشته و حضرت مولانا خیرالدین صاحب
 از مولانا عبد الغفور و حافظا بهادر صاحب تکمیل علوم نموده و مشرف خلافت از شاه
 نور الله و از شاه نصر الله نقشبندی یافته چنانچه خود فرموده **بیت**

در طریق نقشبندی وقت فیض منجلی | خیر دین سورتی از شاه نصر الله

و حضرت شاه نصر الله ساکن بشور بودند و او سورت شده خدمت شاه نور الله مستغنی

و حضرت شاه تورانند بوقت وفات مولوی صاحب مرحوم را حواله شاه نصرانده مرحوم نمود پس مولوی صاحب مرحوم از خدمت این بزرگواران فیوضات شاقه حاصل نمود بر تبه ولایت سید مذکوب شوالی تحبید و ارشاد الطالبن و کتاب سلسله و رساله شغل و اشغال و غیره تصانیف عالیه داشته بدین رجب ۱۲۰۶ رحلت فرموده در سجد بادشاهی مدفون شدند مولانا میر شاه عبداللہ مرحوم تاریخ فوت فرموده تاریخ

مولوی معسنوی دامن	کوس حلت زوازمین دار قطن
قدوہ ارباب دین اہل صفا	رسنہای سالکان باوفا
خیرین خیر دنیا جمع کرد	از وقتش گشت غمگین اہل درو
تاسع شہر رجب یکشنبہ شب	کرد حاصل در خبان او قرب ب
گر ز سال فوت او خواہی نشان	کان شینا اگر اساش بدان

۱۲۰۶

ولد

شب یکشنبہ عشر ماہ رجب	شد بکنلد برین امام جان
سال تاریخ گفت ہاتف غیب	مولوی خسروین مصیب زمان

و مولانا در خان واعظ کہ اجلہ شاگردان آنجناب بودہ تعزیت نامہ بشیخ محمد صالح حلف آنجناب تحریر فرمودہ کہ از ہفتہ شورش تاریخ وفات آنجناب برے آید

تعزیت نامہ تاریخی

ہوئے کبیل صاحب کرم قدر شناس من مد اللہ ظلہ اعطاف بقدم
 اوعیہ عدائی ہویہائی بضر عالی باد بذات پاک حمیدی از فوت مولوی صاحب
 من قدس سترہ رحمہ اللہ بقصد قدس ایسٹیم تعالی سترہ بتخصیم و دو جوان صمیم

غم قوی آمده اما جز شکیبایی و صبر نیست ایها الدین آسئوا اصبروا و سبت الی الله
 رفیع السمع فی دار الخلد له طرب بهشت پادار رسید هیچ بنای پوشیده و مخفی نماند
 زیور زندگانی مستعار اساس تصویر حیات ناپادار چشیدن موجودات طعم مرگ
 ضرور سخن الذی اسر بعبده خلق الموت خیرین بر دلمویی اهل او
 خداوند تعالی پاک آن معدن احسان بگرسنا آن در درج قابلیت را با عزت
 و اراد بر مجگان طالب الخیر باوعالی حتم لازم گلبن ارتقاع زنده و
 سیراب باد ازان جناب و و خلف رشید بودندی مولوی محمد صالح
 المعروف قاضی میان صاحب رحمة الله علیه عالم و عارف بوده منصب مولوی گرمی گردان
 عالیه ایشان مفوض بوده به مقدم ذیقده ۱۲۰۶ رحلت فرمودند ازان جناب و
 خلف رشید ماندندی خلف همین آنجناب مطلع الانوار کرامات منبع آثار الهامات
 محزن اسرار لاهوتیه معدن آثار جبروتیه مرکز دائره صدق و یقین مولانا مصلح الدین
 سلمه الله تعالی که تا حالت تحریر منصب افتای شهر سورت ممتاز اند و دویم شیخ شهاب الدین
 که ور بر بوده بسیر سیر و ند و خلف دومی مولانا خیر الدین مرحوم مفتی نظام الدین صاحب
 مرحوم بودند که مدتی بمنصب افتای شهر سورت بسر برده به سبت و ششم ماه رجب رحلت فرمودند

سلمه و مولانا مصلح الدین عرف حاجی میان صاحب سزیمطت فرمودند و محمد اشرف صاحب خوشنویس که سنجین علوم عربی فارسی
 از مولانا محمد صالح صاحب کرده بودند تا پنج بهفتم ماه شوال ۱۲۰۶ انتقال فرمودند خلف الرشید ایشان ساک ساکت هم
 حمده الی عین مولوی محمد کاظم صاحب که ششبا از و اعطان سوره برده اند و هزار اخطا ندر غلط شش غیا ایشان جمع می شوند
 از منتقنات از خدا سلامت دارد و همیشه زاده مولوی صاحب ارسلو آو ان حکیم عبد الحمید خان که علم طب از حکیم عبدالرزاق
 خان صاحب حاصل نموده و از حکیم فیض محمد خان که ارشد تلامذیه حکیم آقا محمدی صاحب بودند بن حکیم صدیق خان اند که صدق
 بیایان را از شفاخانه ایشان منبصها برده شفا می ایستد را

از ایشان یک پسر خیر الدین عقب ماند اما مقتدی محمد عبد اللہ صاحب مرحوم خلف محمد
 صابر خان مرحوم را دوست نزد بود زمین خلف آنجناب مغفرت قرین مولانا
 مولوی معینی جمال الدین کہ منصب افتائی بندر مبارک سورت بعد از پدر ایشان
 معوض گشته و منصب قضا رسدرا عدالت العالیہ ممتاز بوده بعد از ان استغفا
 خواسته بیاورد رب العالمین مشغول بوده بسیزدهم پناه جاوسی الثانی ۱۲۲۷ھ
 رحلت فرمودند تا ریح **خاوم اشرف** و از ان مرحوم سه خلف رشید
 عقب ماند زمین خلف آنجناب شریعت و فضیلت پناه حقانوح و معارف آگاہ
 واقف اسرار منقول و معقول کاشف رموز فروع و اصول عقده کثائی و قانوح
 خفی و حبلی حضرت قاضی غلام علی سلمہ اللہ تعالیٰ کہ بعد از رحلت والد ماجد
 منصب افتائی سورت ممتاز بوده بعد از ان منصب مولوی عدالت العالیہ و در
 منصب قضای بندر مبارک سورت تا حالت تحریر این کتاب مفتخر اند اعلم العلماء
 این شهر اند خدا تعالیٰ ذات عالیہ را سلامت دارد و خلف سیوم مرحوم شیخ
 محمد صاحب طالب العلم و صاحب درج و تقویٰ اند سلمہ اللہ تعالیٰ و دو مولانا
 محمد عبد اللہ صاحب مرحوم عنان پناه مولانا شیخ غلام محی الدین صاحب مرحوم
 قاضی بنصاب عالیہ ممتاز بوده و استغفا خواسته در حیدرآباد رفته بزمینہ عالیہ رسیده
 بعد شصت سالگی بیستم ماه ربیع الثانی ۱۲۵۱ھ از مرضین بھنیہ رحلت فرموده

۱۲۵۸ھ قاضی غلام علی صاحب تباریح نسبت و چارم ماه رمضان ۱۲۹۱ھ رحلت فرمودند تا ریح غلام علی نسبت نزد علی
 ایشان را ایک پسر خیر الدین نامی بود و لا ولد فوت شد و از ذمیران کی ماوراء نیشی حسن الدین ولد عبد اللطیف عرف
 سید و میان کہ در مدینه سیرکاری بدبکس بودند بن فشی غلام محمد کہ نائب قاضی سورت بودند میشود و سنہ
 حسن الدین الحال در ریگولازم اند و نسوب بخرقادی این اوراق اند ۱۲۵۸ھ محمد اہم در اثناسے ۱۲۹۱ھ رحلت نمود

خلیل شاه رحمه الله علیه فقیر صاحب کمال بودند بجز کسید ساگلی ببت و یکم ماه هفت
 ساله رحلت فرموده در مسجد چنانچه در مبارک سورت مد فون شدند با بابا سعید
 سورتی رحمه الله علیه در عصر خود ولی الله بودند در مبارک سورت تشریف آورده
 سکونت فرمودند و در سال الله در سورت مد فون شدند تا ریح قصر حنت بود مکان سعید
 سید سعید الله سورتی رحمت الله علیه نبش با امام موسی کاظم رضی الله عنه میرسد
 خرقه خلافت از مولانا عبد الشکور وی از مسعود انفرانی وی از سعید وی از سعید جعفر
 از سعید ابراهیم وی از سعید عبد الله وی از سعید عبد الرزاق وی از سعید ناغوث الشقلین
 عبد القادر جیلانی قدس الله سره اعجاز یافته در علوم ظاهری و باطنی و منطق و حکمت
 و تیر سجات و سمیاء و همیا و کیمیا و غیره عدل و فطرت داشته و از علوم انجیل و تورات با خبر بوده
 و راهبان آنرا و کس میفرمودند و او زنگ زیب عالمگیر آنجا پ راستی و سندی
 و در رقعات مینوشت از پرب و در بند سورت تشریف آورده سکونت اختیار نمودند
 فخر العلماء خود بوده ماشیه بر حکمت و رساله کشف الحق و رساله چهل بیت شنوی رساله
 ثبوت مذهب شیعه و رساله تنحیة الرسول و ماشیه بین الوصول و رفقة و آداب الحج و
 منطق و حواشی بر ماشیه قدیم و جب و غیره تصانیف عالییه داشته ببت و ششم ماه
 جمادی الاولی ساله رحلت نموده نزدیک مکان خود در مغلی سر مد فون شدند تا ریح

ازین و از فاسوسه جان رفت
 چو سعید استیاد میان رفت
 بحق پیوست و در دار امان رفت
 که از دنیا پناه نمان رفت

جناب قطب اقطاب زمان رفت
 مشایخ را تفاوت در مکیین شد
 ز مکر و عناد که اب فون گر
 ز هجرش اهل ایمان چون نه نالید

نمانده صبر و طاقت زمین بصیبت
صدائی گریه و سوزن مایه و نوحه
مسزدار افسوس زمین مایه که هر دم
بکشتت خلق گرویده گرفتار
زمان غم چو عاشور و قیامت
مردمان سر برهنه چون نباشند
برائے فاخته هر کس بر آمد
ز همه سال تاریخ و صاخش
ز واد پلا کشید و آه گنته

شاد و صبر طبر و انس و جان رفت
ز بالاسے زمین تا آسمان رفت
درینا بربک کرد بیان رفت
از ان و نزدیک آن وحدت نشان رفت
رسید و کرد قائم هوش از ان رفت
که از مشرق سرایشان سائبان رفت
ز چشم فرشتین گره شد نشان رفت
به بافت القاس این و آن رفت
ز عالم نائب صاحب ان رفت

تاریخ

سن عشر شریف و رساجه
عسل آمد ذار نوحه بگوش

شد تولد چو نسل سبحانی
سیدی رفت قلب زبانی

از ان جناب سید عقب ماند سید عبد العلی مختص به عزلت تا دوره زمان مجتهد
اما میگشته احوالش در شعر اتخیر یافته و سید عبد الله و سید عبد الولی که مرزا باقر سید
سید عبد الولی بوده در شان و وفات نموده به یازدهم محرم و از ایشان سید بهو
میر فرخ علی عرف چوش صاحب بود که هر دو بر دو ساله رحلت نمودند و یک سید بهو
از خاندان ایشان باقی است سیدی سلامتی سوری رحمت الله علیه فقیر صاحب

له احوال سید عبد العلی در احوال شریعین نوشته است عزت مختص سید عبد العلی بر سید سلامتی و سید سید محمد شاه بوده
صاحب دیدان اندیشه در باره شد جنونم از نگه شوخ او عزلت و طبع خشک تر اندوختن با دام تر میگردید
و دیگر اشعار هم نوشته اند بس طوالت نوشته شده در هر سوره سوره سوره

کمال بوده ظفر ارباب خان مقصد آنجناب گشته خدمت شان مینورند و کمال رحمت نموده
 و رسیده مرجان شامی بیرون باره دری شاه فاضل صاحب مدفن اند حاجی محمد
 رحمة الله علیه صلواتش از مغرب در منهد رستان آمده خرقه خلافت چشتیه یافته و جعفر
 و اسم نویسی مشهور بوده است و ششم ماه محرم الحرام ۱۲۳۱ هجری رحلت در شب
 سورت نموده در مسجد چپامد فون گشته

احوال ساوات عیدروس

سید عیدالله عیدروس بن ابوبکر سکران بن عبدالرحمن السعاف بن محمد بن علی
 بن علوی بن فقیه المقدم محمد رضوان الله علیه جمیع تولد آنجناب در شام شده در
 کتاب تربت الاخوان والنفس فی مناقب العیدروس کتاب تاج العروس
 فی مناقب العیدروس فتوحات قدسیه مناقب عیدروسیه و ملفوظات عیدروسیه
 و عقد الهمین و عقد النسب و تسمیه عیدروس می نگارند که در خوردی آنجناب پیش
 عیدروس نام نهاده بودند که مغیش صوفی کبیر است تا وقتیکه آنجناب تولد شدند پیر آن
 جناب ابوبکر فرمودند ایوم عیدروس یعنی عیدروس ماست ازان طاعت عیدروس
 شد عالم و عارف یکی از مشهورین بوده کشف و کرامات عالییه داشته روز یکشنبه
 قبل از زوال دو از بهرم رمضان المبارک ۱۲۶۵ هجری رحلت فرموده در تریم مدفن
 ازان جناب سه فرزند از جنده عقب ماند سید ابوبکر بن عیدالله العیدروس صاحب
 مدفن کشف و کرامات ظاهره داشته و وقتیکه داخل مدفن شدند باران شیرابنده نهم
 شوال ۱۲۹۱ هجری رحلت فرموده در مدفن مدفن شدند و سید احمد با فقیه صاحب لشکر کشف

آنجناب بودند که در احمدگره دفون اند و دیم سید شیخ نورالله در ترم وفات
 نمودند سیوم نید حسن در ۱۹۰۰ در ترم رحلت نمودند و سید عبدالعزیز
 بن سید شیخ تولد ایشان در ۱۸۵۰ کی از مشایخ شده اولیا قطب عصر بودند به چهاردهم
 شعبان ۱۲۹۰ رحلت فرموده در ترم دفون شدند سید شیخ العیدروس بن
 عبداللہ بن شیخ بن عبداللہ العیدروس رحمۃ اللہ علیہم ولادت آنجناب در ۱۹۰۰ در ترم
 سن اعمال حضرت شده همراه والد خود در خور و سالی بزیا رتوج رفته و تحصیل علوم غلامی
 و باطنی در خوروی نموده بمر پانزده سالگی به تصانیف پرداخت کتاب عقد الہی و کتاب
 ستر المصطفوی و کتاب سراج التوحید و نفاس الانفاس و تحفة المرید و مولد ان صغیرہ
 و شرح نفحات الحکم و دیگر رسائل ناوہ تصانیف آنجناب اند و ۱۲۹۰ باز بزیا رتوج
 الحوام تشریف آورده از قدوة العلماء شهاب الدین احمد بن محمد سند حدیث گرفته بر آست
 نمودند و بعد از وفات والد خود در ہندوستان تشریف آوردند و از آنجا در ۱۲۹۰
 بطرف حبش تشریف برده باز مراجعت فرموده در ہند مبارک سورت رونق افروز
 شدند و در ۱۲۹۰ با احمد آباد تشریف بردند سلطان محمود بن لطیف خان باو شاہ احمدی
 بلوازم استقبال پرداخت خدمت موفورہ بجا آورده مقتداً آنجناب گشته در ۱۲۹۰ باز
 در ہند سورت و بھروچ تشریف آورده باز مراجعت فرمودند و ہدین سال سید عبدالعزیز
 مہین خلف آنجناب وارو ہندوستان شدہ خرقہ خلافت از آن جناب گرفته بہ ترم
 مراجعت نمودند و در ترم مسجد نور کہ بیت الصلوة تاریخ اوست و مسجد ابراہم کہ
 مسجد ابراہم المقربین تاریخ اوست و قبۃ حضرت عبداللہ عیدروس بنا کردند حضرت
 محل کل بوس سید احمد خلف دیم آنجناب در ۱۲۹۰ از ترم در ہند سورت تشریف

بن سید شیخ رحمة الله عليه من خلف انتحاب بودند در سنه ۹۴۵ تولد شده چهارم و پنجم تقیید
 سنه ۱۹ در ترمیم رحلت فرمودند **تاریخ البحر** سید مصطفی بن شیخ العیدروس
 در سنه ۹۶۴ تولد نموده کشف و کرامات ظاهره داشته دیوار را بجای اسپ دو اینده گو
 مرده رازنده نموده در خور و سالی رحلت فرموده در بندرسورت در محسن مسجد عیدروس
 مدفون شدند که الحال بیله پیر صاحب مشهور اند **سید احمد الجبل** کل پوس بن شیخ
 العیدروس رحمة الله عليه در سنه ۹۴۹ تولد نموده عالم و عارف و قطب وقت بوده در بندر
 بروج اقامت فرموده مسجد و رضیه فرمودند **تاریخ** گل کجمنی **روضه احمد**
 و **تاریخ** نهمدهم ماه شعبان سنه ۱۰۲۸ رحلت فرموده در بندر بروج مدفون شدند

بروز جمعه **تاریخ** سال **تاریخ** وفاتش را شمار بے تفاوت بکنز اوست چا

بایرخ	شمس العارفين بالله اوليا الله	شیخ عبدالوهاب بن شیخ فتح الله
-------	-------------------------------	-------------------------------

بروینچی گفته **فتیحة** **تاریخ** سید محی الدین عبد القادر

بن سید شیخ العیدروس رحمة الله عليه در سنه ۹۴۸ تولد نموده بعد وفات شیخ قایم تقا
 سجادگی شده در سنه ۹۹۹ بر قبر حضرت سید شیخ گنبد عالیہ بنا نموده که شیخ محمد بن عبداللطیف

المعروف محمد دوم زاده **تاریخ** گفته به **تاریخ** چه

الایاقبہ لت سروراً	و صفت مقصد الذوی الصفا
کان لها الماتبدا	ہلال لاح فی کبد السماء
بها قبر الولی شریعین شیخ	سلا من تسجوا بالکساء
کشرت لهنیض ضبطاً	محل لهنیض تاریخ اسنار

تاریخ **فتیحة** **التسور** **تاریخ** **تاریخ** **قطب** **سید**

رسید عبدالقادر در شب ۲۳ در احوال با وفات نموده تاریخ معنی و اصل
شمس الشموخ حضرت سید محمد بن سید عبداللہ بن سید علی بن سید محمد بن سید
علیہ قولہ استجاب شد تاریخ **إِنَّا اعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ**
بعد از وفات ہدای خود در شب ۲۳ از احوال با و در بند رسورت شریف آورده
غواب محمود خان مقصدی سورث ہاتمام ارکین شھر بلو ازم استقبال شتافتہ
تقطعی تمام آنجناب در شھر آوردند و آنجناب مکان بابو جی کرانی نزدیک مسجد
مقام فرمودند پس غواب محمود خان بلغ طالب خان راز حکم حضور بادشاہ ہند و
نصف در صرف تسبیح روضہ و مسجد نصف در تسبیح مسجد مرجان شامی مقرر نمود
کہ الحال آن باغ سید پورہ موسوم گشتہ است و در کتاب عہد ابوہریرہ مناسبت
العید روس مرقوم است کہ گل عباسی اول یک رنگ ہشتہ از کرامات آنجناب چہ
رنگ گشتہ مرزا فضل الدین بن سلیح خان قلعدار سورث برای شست آنجناب
و حوض فرمود چونکہ او شہید شد سید فیض اللہ آنرا ہاتمام رسانیدہ تاریخ
بدہ ۱۵۰۲ **تاریخ** حوض طیب سلیل
۱۱۲۴ شہادت حضرت سید محمد عیدروس تاریخ ہند ہم ماہ ذی الحجہ ۱۱۲۴ در صحت فرمودہ
در بند رسورت مدفون شد حضرت شیخ حسن صاحب سورثی تاریخ فرمودہ

شہسید کہ قبل الموت گفتہ	وصال با و در ماہ ذوالحج
-------------------------	-------------------------

آن جب قلب اعظم از ہر چی چشم چون سوی سورث آمد بہ استقبال شان محمود خان
والی سورث بخت آمد یعنی تا بریاد این غواب وقت با ہزاران شان و شوکت آمدہ
اولیاء علماء ہر ذی قہدار بہ تقیض بخت آمدہ بود چون خورشید این در چشم خلق
جلوہ گرفتہ کرامت آمدہ اشرف تک با و سال آمدش با جسم ذان برعت آمدہ

شرح مصطلح او دشت منج پہلے مقدم کرنا وہ ذی الحج	زساوات جان او بود اکمل اگر تاریخ او جوئی بیابی
<p>بعد از رسیدن عبدالقادر بن شیخ العیدروس سید جعفر صادق بن زین العابدین بن عبداللہ بن شیخ الاحمد آبادی سجادہ نشین عیدروس سید در بندر سورت شدند و در وقت ایشان در سائنہ موضع اورمہ من اعمال پرگنہ اور پاڑو در سائنہ در محمد شاہ جہان موضع امراچ متعلقہ بروج در صرف عرس احمد بن شیخ سید محمد بن عبداللہ العیدروس مقرر شدہ و در سائنہ حاجی زاہد بیگ سو و اگر بندر مبارک سورت بنا رہنما رہے و در گنبد وغیرہ نوودہ کہ مرزا طہماسپ تاریخ گفتہ ہے تاریخ</p>	
در زمان ثانی صاحبقران با عدل و راک خیر جاری تا قیامت حفظ حق بر بانیا بانی آن صافی مکان توفیق جاری ابرا	شد مرتب این بنا فیض از فضل خدا خانقاہ و تاکہ و حوض و منارہ حجرا سال تاریخ مرست پر اثرش عقل گفت
تاریخ	
ہمہ صدق و محمد بانیا ساخت جائے زوت در وانہما لیس نے الکائنات ثانیہما کشد اللہ صدق بانیا	مصدق خیر جاری ز محمد اکمل پر سید سید الشادات تحت گاہ و منارہ و حوض باز منہ بود بجزہ تاریخش
<p>و سید جعفر صادق در سائنہ رحلت نوودہ در بندر سورت مدفون گشتہ سید عبدالحق تاریخ گفتہ تاریخ</p>	
چون ز راہی رہہ عدم ہم بود	سید ما بود کہ سبب فضل

سال فوتش عقل حتم گفت قطب زمین واران نقل نموده

سید شریف شیخ بن سید عبدالقادر بن سید شیخ رحمه الله علیه سند تولیت سجادگی
سورت از سید عبداللہ بن سید عبدالرحمن السقاہ بن سید محمد عیدروس شمس الشمس قدس سرہ
صاحب روضہ سورت از حضرت مولیٰ طلبیدہ و نیز در شہادت سید محمد و بمصر الصدوق
رضوی خان حاصل ساخته مستقل سجادگی شدند و تاریخ پنجم ماہ جمادی الاولیٰ ۱۰۹۶
رحلت نموده و گنبد عیدروس سید مدفون گشته سید عبدالقادر بن سید عبداللہ
بن سید شریف شیخ رحمه الله علیه بعد از وفات جد خود سند تولیت از سید محمد بن
عبداللہ بن عبدالرحمن السقاہ بن شمس الشمس سید محمد عیدروس بھر قاضی حضرت
حاصل ساخته مستقل سجادگی گشته در شہادت سید احمد بن سید عبدالقادر
بعد از پدر سند تولیت بھر شہادت خان صوبہ دار احمد آباد حاصل نموده بر سید
سجادگی عیدروس عیدروس فرمودند و در حین حیات خود سند تولیت روضہ مروج
اصالتاً و سند تولیت بذر مبارک سورت نیاتاً از حضور والا سند احمد
بہادر شاہی مطابق ۱۱۱۹ھ حاصل ساخته تاریخ ۲۹ ماہ جمادی الاولیٰ ۱۱۲۵ھ
رحلت نموده و گنبد عیدروس سید مدفون گشته سید عبدالقادر بموجب
وصیت پدر عالیقدر سند نشین سجادہ عیدروس سید شدند و وقت ایشان سید
زین العابدین علی بن محمد بن عبدالرحمن السقاہ بن حضرت شمس الشمس سید محمد
عیدروس قدس سرہ عم لیسری از حضرت مولیٰ و در سورت شریف آوردند

۱۲۵ در گنبد کلان حضرت سیدنا محمد عیدروس متصل بہ انجمنات ثابت است و سید محمد صادق بن سید علی بن العابدین و جانب
چپ قبر سید ایشان سید محمد مختار بن عبدالرحمن السقاہ متصل بہ عیدروس و سید محمد بن علی بن العابدین بن محمد بن سید
بن عبدالرحمن السقاہ واقع است ۱۲۵۵ھ بمطابق تاریخ سید محمد باکلی از حضرت مولیٰ مدہ حاملان آل باکلی از آن وقت آل
بفضل حضرت سورت و بعضی سکونت میورند ۱۲۵۵

سید عبدالقادر دخت خود را با پنجاب منسوب ساخته تا کت سبتزد سید زین صاحب
 تسلط کمال آید پس سید سجادگی آباکی خود بمجلس غان از حضور پادشاهی حاصل ساخته
 بر شد سجادگی بکوس فرمودند سید عبدالقادر چندی کوشش و سعی طبع نمودند مگر ایشان
 مستحق سجادگی بودند هیچ عمل نیامد برای سید عبدالقادر مدح و تسبیح مقرر نمودند تا
 آنکه رحلت نمودند اکنون اولاد ایشان سید عبدالقادر عرف و دوسو میان بن سیدین
 عرف حسنو میان بن سید محمد بن سید عبدالقادر موصوف در بند رسورت موجود اند
 پس حضرت سید زین صاحب بتاریخ نهم ماه ربیع الاول ۱۰۵۹ هجری بمشقت و سه سالگی رحلت
 فرموده و گنبد عیدروس سید مدفون اند تا تاریخ جامی او شد حضرت الفردوس
 سید عبدالقادر بن سید زین العابدین رحمه الله علیه در ۱۳۱۰ هجری پرو زوفات حضرت
 عیدروس تولد یافته پدرش در حیات خود سجاوه شین نموده بمراکا بان سورت
 تولیت نامه نوشته داده بودند و ایشان نیز در حیات خود سید محمد خلف همین خود
 سجاوه شین ساخته چهارم ماه ربیع الاول ۱۰۹۸ هجری رحلت فرموده از آنجناب و خلفت
 علی محمد سید صاحب الحوم و دیم سید زین صاحب المرحوم عقب ماند که سید زین صاحب پنجم ماه
 ذی الحجه ۱۱۰۶ هجری رحلت نمودند و ایشان را سید عبدالقادر عرف سید کتوک سیر عقب مانده که
 و نهم ماه رمضان المبارک ۱۱۰۸ هجری رحلت نمودند از ایشان اولاد نه مانده حضرت سید
 محمد العیدروس خلف سید عبدالقادر عرف سید سجادگی پنجم ماه ذی الحجه ۱۱۰۸ هجری تولد
 فرموده از روی وراثت خلافت و بموجب وصیت پدر در حین حیات والد بزرگوار
 سجاوه شین سید عیدروس سید شد و مدت پنجاه و هشت سال با عزت و حرز سجادگی
 بسر برده بتاریخ نهم ماه شعبان ۱۱۵۶ هجری رحلت فرموده در جنب پدر خود

متصل گنبد عیدروسیه مدفون شده است جناب چهار فرزند بودند حضرت سید سقاوت مبین
 خلف آنجناب به یازدهم صفر ۱۲۳۱ رحلت فرموده و از آن جناب سیادت پناه مصطفی
 العیدروس سلمه الله تعالی عقب ماندند و اویم سید عرف منجمی میان صاحب کرامت ۱۲۵۲
 در بڑووه انتقال فرمودند از ایشان سید الرحمان عرف جیا صاحب عقب ماند
 سیوم سید جعفر صاحب مرحوم که به نسبت و حکم جادوی الاولیاء ۱۲۳۲ رحلت فرموده از ایشان
 سید عقب ماندند کی سید مرحوم که در ۱۲۵۵ رحلت نمودند و اویم سیادت پناه سید
 عبدالقادر و عسکری سلمه الله تعالی چهارم قدمه سادات کبار اهل اصفهان و روزگار

سپهر سیادت بدر کمال امامت نفاذ و صلوات

۱۲۳۱ و سید مصطفی صاحب تاریخ ششم تاریخ الاولیاء ۱۲۳۱ رحلت نموده خلف شان سیادت پناه سقاوت مبین در ماه
 ذی الحجه ۱۲۳۱ و از ایشان مصطفی تولد تاریخ نهم ماه جماد الثانی ۱۲۳۱ و از ایشان سپهر سید عبدالقادر و سید
 سلمه الله تعالی ۱۲۳۱ سید عبدالرحمن عرف جیا صاحب تاریخ نهم ماه رمضان انتقال نمودند غنیمت بی باور بی گناه مان
 بوده آخرین عمر در مطالعه کتبات بوده و ۱۲۳۱ احوال نماز ان عیدروس و دیگر احوال تفریق چیده چیده جمع ساخته گمانی بنام
 تاریخ آینه انوس احوال عیدروس خوب نوشته و تاریخ آن میان خود منظر گرفته و در اسامی عبدالرحمان نام حبیب
 لبیب ابل صدق و صفا به تواریخ اخذ خود آنجناب به نموده به از معتبره نهاده گل شجره عیدروس است آن مرا فکر تاریخ شده
 بی سال تاریخ یافت بگفت به گوها صاحب دینه اصفیا به ایشان از اسید بن العابدین نامی سپهر بوده سخن منظر ۱۲۳۱
 ۱۲۳۱ سید عمر را یک سپهر مختار بوده که تاریخ پانزدهم شهبان مشکله نرفت شد و سپهر شان سپهر تاریخ نهم ماه
 ۱۲۳۱ صفر ۱۲۳۱ رحلت کرده ۱۲۳۱ سید عبدالقادر صاحب تاریخ دهم ماه ذی الحجه ۱۲۳۱ در بڑووه در گذشته خلف شان
 سیادت آنچه مبین و از ایشان دو فرزند یکی سید قوالدین ابو بکر دویم سید عبدالرحمن اند خدا تعالی در بگردارده ۱۲۳۱
 ۱۲۳۱ سید علوی صاحب تعالی منتم خدا ویرگاه دارد ایشان را یک سپهر سید محمد بوده که در غنقوان جوانی تاریخ شتره شهبان
 ۱۲۳۱ لبک حق را اجابت گفت دواغ مجوس بر سینه پرگنداشت ۱۲۳۱

یک سپهر مبین است ۱۲

۱۲۳۱ سید علوی صاحب بن سید جعفر صاحب تاریخ هشتم رمضان المبارک ۱۲۳۱ سپهر نود سال
 رحلت نموده و خلفه از ایشان ۱۲۳۱ سپهری بوده ۱۲۳۱

زمان اسوه نقباء جهان عالی محم علوی شیم محبظ انوار علویہ منظر آثار عید روسیہ خاتم
 الاشراف شرف کارم الاسلاف حضرت سید شریف شیخ سلمہ اللہ تعالیٰ کہ پدر القید
 آنجناب رابست و ہفتم ماہ شعبان ۱۲۱۵ھ سند تولیت بمبور اکابران شہر مکمل ہوا
 برسند سجادگی جلوس گنایندہ بودند و نیز بعد از وفات پشش نواب قمرالدولہ شہت
 جنگ میر افضل الدین خان بہادر بروز بیوم حضرت سید محمد صاحب تشریف آورده
 بموجب دست بزرگان آنجناب عزت دادہ خلعت سجادگی مرحمت نمودند خدا تعالیٰ سلاست

حضرت شریف شیخ صاحب تاریخ بست و یکم ماہ ذی الحجہ ۱۲۱۵ھ ازین برای غازی برای اودانی انتقال فرمودند و تاریخ چہارم
 و حضرت روم و مقنور رسیدن صاحب خلف شان سندارای سجادگی عید روسیہ شدہ زینت سجادگی راروقی کمال دادند
 چنانچہ تاریخ دو از دہم ربیع الثانی ۱۲۱۶ھ مطابق بست و دہم اگست ۱۹۰۶ھ عیسوی خطاب ستار آف انڈیا انجم الہندہ
 یافتہ تاریخ بست دہم اکتوبر ۱۹۰۶ھ عیسوی تہہ موضع مذکورہ از سرکار فیض آثار انجمنیہ یافتہ و بعد از ان مہر مجلس قاذون
 نادر گورنر صاحب بہادر رئیس مقرر شدہ بانقلاب آریل ۱۹۰۶ھ از شدہ سید عبدالرحمن عرف جیا صاحب تاریخ گفتہ تا تاریخ

کر کے لیے مدد تسلیم کھین	شکر شدہ عطا خطاب ہوا	و تاریخ بست و ہفتم ماہ شوال ۱۲۱۶ھ داعی حق را البیک اجابت کرتے
شیخ باور عرف شیخ نویسان تاریخ گفتہ و تاریخ	سید حسن خباب غسلسوس والا	رو کر دو سو مغرب صبرت خان
زیبا عید روسی و ات اندازا	تاریخ جلوس اچر سہ و چھٹا	اقوش آہ نیم بند شان مان شد
دہشتی غلام محی الدین عرف ہو نویسان گفتہ تا تاریخ	واسن دنیا کئیہ گفتہ خون	شد بہر جنت بین چکان غلام

آنحضرت خلق مجسم بودند و در ولسوزی مردمان نظیر خودہ استند از ایشان دو خلف امتباندہ کی سیادت و جناب سنگاہ
 سید عبدالشکر مالادر کاٹیاہ از اندہ دوم ہر سہ چہادت حضرت سید زین صاحب عید روسی سلمہ اللہ تعالیٰ کہ تولد ایشان
 تاریخ بست و یکم صفر ۱۲۱۶ھ ہجری شدہ سند آرای سجادگی عید روسیہ اندہ از معارف آگاہ واقف اسرار رضی حبلی
 حضرت سید محمد صاحب عید روسی بن سید عمر بن سید محمد بن سید عبداللہ بن سید محمد بن سید حسین بن سید علی
 بن سید محمد بن سید محمد بن القطب تہہ ناسین قدس اللہ سرہ العزیز فیض در شدہ خدا ہم طبعی رساند کہ زینت دہندہ
 خاندان عید روسیہ اندہ ایشان را دو پسر کے سید علی صاحب تولد ایشان چہارم جادی الاولی ۱۲۱۵ھ دوم صفر
 صاحب تولد ایشان تاریخ چہارم رمضان ۱۲۱۵ھ طویل عمر ہا و سببمانہ براء مستقیم قائم دارد و سید ناسین مذکور تاریخ
 نوزدہم محرم ۱۲۱۶ھ در بزرگہ وفات یافتہ ترا شریف زیار نگاہ غلام تہہ سخت شاکر و مشہور بودہ حالاً پسر کے
 میگنیدہ کہ ذاتی انسا ب عید روسیہ حضرت سید محمد صاحب تاریخ نوزدہم رمضان ۱۲۱۶ھ رحلت فرمودہ متصل قبہ سیدنا محمد بن عبد
 العیہ روسی بطرف شرق نزدیک دروازہ قبہ مدفون شدہ سید عبدالقادر نورا شدہ صاحب تاریخ گفتہ تاریخ ہفتہ بیست و چہارم
 بزبان لا الہ الا ہو پی تاریخ سال خلعت او ہدگفتہ اکتف خدہ حضرت لہ دیگر سید محمد عید روسی زدارہ نیازانی ہد رفت
 سوی دار قبانا گاہ شدہ سال تاریخ و فائز گفتہ دامن علمہ صاحب کشت کرامت و اہل حق آہ شدہ تاریخ

سید محمد عید روسی از تاریخ و فائز گفتہ دامن علمہ صاحب کشت کرامت و اہل حق آہ شدہ تاریخ

احوال چهل سال سیدنا و مولانا حضرت سید علی بن عبد الله العیدروس قنبر سمرقند

حضرت سید علی العیدروس بن عبد الله بن احمد بن حسین بن عبد الله بن شریع شریع بن
 عبد الله بن شیخ بن حضرت عبد الله بن ابوبکر العیدروس ضوان علیهم جمعین تولد آنجناب
 در شکرند در ترمیم حضرت فوت شده بعد از تکمیل علوم وار و هندوستان شده در بند مبارک
 سورت قامت فرمودند و آنجناب مجذب بودند اکثر لایه اولیا جذب میفرمودند
 قطب زمان خود بودند کشف و کرامات عالییه داشته به هندی هم شوال ۱۲۳۱ هجری در حلت
 حافظ مسعود خان عتیق بیا قوت خان و نثار اچوری در شکرند بنا گنبد عالییه
 مسجد نموده **سید بن عبد الله بن علی العیدروس** حمت الله علیه بعد از رحلت آن
 جناب بر بند سجادگی عیدروسیه خور و جاکوس فرمودند و در ۱۲۸۳ هجری رحلت نمودند
سید بن محمد رحمة الله علیه بعد از پدر جاکوس فرمودند و آنجناب او و فرزند بودند
سید بن علی رحمة الله علیه بعد از وفات پدر بر بند سجادگی جلوس شده بودند
 در ۱۲۸۵ هجری در بند سید رحمت نموده مدفون شدند و **سید پیرستان بن سید علی**
 به فرزند هم محترم الحرام ۱۲۲۲ هجری رحلت فرمودند حضرت سید احمد المعروف حضرت

سه تاریخ: قد طلعت الشمس ۱۲۰۳ تاریخ: قامت القيامة ابدیه سید بن عبد الله بن شیخ بن
 در مدینه منوره وفات یافتند تاریخ: جعل الجنة له مشوا ۱۲۰۳ هجری سید عبد الله بن سید العیدروس تولد ایشان
 در ترمیم تاریخ: سلج بنادی الشانی شکرند و وفات در سورت تاریخ: پانزدهم ربیع الاول شکرند در رقبه متصل به رزگر خود
 جانب چپ دفن شدند و جانب ربهت خلیفه سید علوی شامری مدفون اند ۱۲۰۳ هجری ایشان را سید شامی گویند تاریخ: هجری
 ماه ربیع الآخر ۱۲۰۳ هجری رحلت نموده در مدینه منوره مدفون شدند سید حسین تولد ایشان در شکرند در سورت و وفات
 سبت و یکم شعبان ۱۲۰۳ هجری به حله سات تا مدفون شدند که خانقاها ایشان مشهور است ۱۲۰۳ هجری شهر رزگر آباد
 وفات یافته به رگه موسی سهاگ مدفون شدند ایشان نزدیکی سید عبد الله که عامل بودند در لاجپور است چنین سکرند ایشان
 کرده در شکرند رحلت نمودند و خلف ایشان سید بکر عرف مولانا سید صاحب اند و سید پیرستان و سید احمد و سید رزگر که همه در شکرند

در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴
 در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴

سید گلویان صاحب مرحوم خلف حسین صاحب رحمۃ اللہ علیہ بعد از وفات پرسند
 نشین سجاوگی عید ریو شده بغزه شعبان المعظم ۱۲۴۱ هجری شصت و شش سالگی حلت فرموده
 بیرون گنبد عید ریو مدفون شدند و از آنجاست پسر عتباند از ان میان حسین
 صاحب حلت نمود و جناب قدوه زمره علوی و عمرت عید ریو و عمرت پسر نجابت
 ماه آسان نجابت مرتضی امجدی است حضرت سید محمد سید اللہ تعالی خلف حسین
 سید جلوس فرموده با حالت تحریر این حدیقه برسد فادت شکی گشته بیاوردت البنا
 مشغول اند و حضرت سیادت و نجابت پناه عید صاحب خلف سید احمد صاحب
 مرحوم به تقوی و پر سرگاری صاحب ورع اند و همیشه اوقات گرمی خود را بیاوردت مشغول سید

در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴
 در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴

سید محمد دروس که ایشان تباریح چهارم صبح اول شنبه شده که از بدیه سیاحت در آنجا بسته سال بود و بر می آید و تباریح بست کام ماه
 از بعد از آنکه بفرستاد و کمال از ماه انتقال فرمودند و ایشان در این حیات خود خلف الرشید قدوه هینا از ان واقعا سر او سوی و سنوی
 سید علوی صاحب که تولد ایشان تباریح بست و یکم ماه رمضان ۱۲۴۱ هجری از اجداد محمد بن احمد سید به در زمان استادیام فرزند ایشان
 بر سال بر کوش آمدند از مغرب به کین قبا عید روسی با درم شادان به تقایم مقام سجادگی کرده بودند تباریح بست یکم جمادی اولی ۱۲۴۱ هجری
 که در متصل گنبد سید علی بن عبد الله مدفون گشته و خلفا فرسی خیره برده وانی از حضرت استاد و مسلم است سید صاحب حاصل فرموده بودند و عمر
 فارسی اورد و در درفش شاعری از مشهور عدل قورسرای کجوات شیخ غلام محمد تخلص به کبوتر من میان کبوتر شرف تلامیزی حاصل نموده بود
 فر شاعران ستلا بوده که در دیوان کی نعت و دیگر عشقه از ایشان یادگار از نشات حلیم الطبع و طبع المزاج دور از حیات معروف به جلال
 و علمیات بسیاری مانند از ایشان اولاد و نام تباریح و وفات ایشان نفیست و سنگه سید عبد القادر صاحب بن مولی سید عبد الله بن
 نور الله شاکر در شید ایشان گفته به ظلم استخادم و اینهم به سمعت مناد بالنیادی به سید علوی من الالهیه و سید عبد الله بن
 بالعبیر سوس به دیگر قدی برضی الله عنه دیگر چون استاد علوی علوی شادان به باشکر سرون اهل جنگ رزم شده و کرم شکرش
 و سال وفات گفت و مدحی گل چراغ شمس زبیم شده به دیگر سال تباریح حضرت علوی و چون ز دنیا مفارقت گرفت به رسته ازین عالم
 فانی و رسته بعد از آن گرفت به در روز پارک حضرت سید ابوبکر عرف مولانا میان ابن سید عبد الله مرحوم بن سید عمر بن سید علی بن
 ایشان شکر دست بیت بدست مولانا سید احمد و سید عمر بن سید عبد الله العیدروس داده مولانا و صورت آن نوبتار کشانیده بر سر ایشان گذاشته
 اجازت طریقه دادند سید به از نماینده علویها گلزار عزرا صاحب سید سید ابراهیم خلف سید الدین صاحب تخلص شاموش که با وجود تخلص
 خاموش در سخن گوئی صاحبان نگین از چند سال شده که از سوت بخت کرده در بی سکونت دارند سید به این دو شعر از ایشان اند و هر دو
 روشنی قبرین ادکی بهیگی به نام حق پرورد یاکرتی بهن به چون غلام خادم جاننازه صاحب کار به او تصدق چون بنی الامه مبارک که در از مستقدان
 این خاندان شاد و شیرین سخن فر شادان سورت مشهور نزد یکد و در شیخ محمد و شیخ عبد الله در تخلص به بنظر القری العریشی ارشد شاکر
 فصاحت و بلاغت سر و فر شاکر کجوات نشی غلام محمد صاحب تخلص به شاکر حکیم من خان و میر شکی است کعبه بوده آن نشی کبوتر سجاد مرحوم که در
 درستان بود که علی سید علی از ایشان مشهور اند و تذکره در احوال شعرا سید به تخریه اشرا به حسن نوشته و همان اشعار خود جمع ستا
 بر در معلوم نیست که کجاست به دیان منظومیه نظم چند قصاید و در هزاره و دو فارسی چند رساله و اردو فارسی یوان اند ایشان اند و چند
 طبع هم شده اند این دو شعر از ایشان اند به باشد زنده دل اعزه و خورشید امی به شنیدم از لبه که هر دو خند است به شان اند و صاحب
 خدای منظوم من اند به پای این منظره انوکا دیوار است به در ایشان تباریح بست و کبوتر بقعه مشایر طت که در از ارشد نماینده
 محمد منظور عالی نسب الامه سیادت آینه به اشعار سید محمد شاه عرف سید خیر محمد صاحب تخلص به ذاکر نالی به تصوف اند و بسیار کسان فریاد

در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴
 در بیان شاه جهان و حضرت سیدیه بدهد ۱۲
 سال غایت اورد یعنی منعم بر بل نالدین به الم شایسته سوره گفتا ۴۴